

KOŚCIELSKO (3) *sb n*

kościelsko (2), **kościelisko** (1) *CzechEp* (2 : 1).

Oba o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w kościelny itp. oraz w -(i)sko).

sg G kościelska (2). ◇ pl G kościelisk (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Aug. od „kościół” ‘budynek sakralny’ tu peior. o świątyni pogańskiej lub katolickiej (3) : Iáko/ gdy łtrách woieny zálzumi/ [...] gdy grády przypadná: tedy fię ná ten čás do Bogá vćiekáią/ od Bogá rátkunku żądáią/ Bogá áby dopomogł wzywáią etc. [...] Lecż iáko on łtrách ominie/ á niebešpieczeńłtwá odłtápią: tedy zás do łwych bożkow kościelífk z ochotą fię zbiegáią/ onym ofiáry oddawáią/ y wieńce ná nie kłáđą. A Bogu ktorego w potrzebie wzywáli y łłowkiem nie dżiękuią etc. *CzechEp* 87, 83.*

*Szereg: »kościelsko abo radniej bálwochwalnia« (1): Bo to iáwna iż od rzemiešniká vrobiony obraz/ łkoro do kościelłká łwego/ ábo rádniey bálwochwałniey/ wniofą/ wnet zábacżywłszy rzemiešniká/ choćiaz on iełt człowiek żywy y rozumny/ onę niemą twarz od niego łtworzoną/ nádeń przekłáđáią y Bogu náleżącą chwałę wyrządzią. *CzechEp* 87.*

Synonim: bálwochlńia.

HS